

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βερανζέρου 4. Τηλ. 3639.095-3629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1978
ΕΤΟΣ ΣΤ', ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 35 (71). ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΧ. 10 ■ ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ■ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΑΛΒΑΝΙΑ

Στη συνέχεια του κυρίου άρθρου μας στο προηγούμενο φύλλο, καταχωρούμε πιδ κάτω τὸ Α' Μέρος άρθρογραφίας ειδικού συνεργάτου μας, αναφορικά πρὸς τὴν πραγματικὴν κατάσταση στὴν Ἀλβανία.

Α'

Τὸν περασμένο μήνα δημοσιεύθηκαν στὴν ἐφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ», μιά σειρά ἄρθρων γιὰ τὴν Ἀλβανία, ἀπὸ τὸν κ. Γ. Μαρούγγα, πού εἶχε ἐπισκεφθεῖ πρόσφατα τὴ χώρα αὐτή, σὰν προσκεκλημένος τῶν Ἀλβανικῶν Ἀρχῶν. Ἡ ἀρθρογραφία αὐτὴ προκάλεσε διάφορες ἀντιδράσεις πρὸς τὴν παρακολούθησαν ἀλλὰ καὶ διαμαρτυρίες συλλογικῶν ὀργάνων, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴ διαβίωση τῶν Ἑλλήνων τῆς Β. Ἡπείρου, πού ζοῦν στὴ χώρα αὐτή.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι τὸ καθεστὼς πού ἐπικρατεῖ στὴν Ἀλβανία, εἶναι κομμουνιστικόν. Ἀλλὰ, θὰ μπορούσε νὰ πεί κανεὶς ὅτι, ὁ ἀλβανικὸς κομμουνισμὸς στὴν πολιτικὴν πράκτικὴν δὲν ἔχει τὸ ταίρι του μὲ κανέναν ἄλλο ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα πολιτικά συστήματα ἐνῶ οἱ ἡγέτες τῆς χώρας αὐτῆς ἀρκεῖται μὲ τὴν ἰδέα ὅτι αὐτοὶ μόνον ἐφαρμόζουν στὸ κράτος τοὺς σωστὰς τὶς μαρξιστικές-λενινιστικές θεωρίες. Ξεκινώντας δὲ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι ὅλα τ' ἄλλα κράτη ἐπιβουλεύονται τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἀλβανίας, ἔχουν καταστήσει τὴ χώρα αὐτὴ ἕνα ἐκτετατὸ φρούριο καὶ τὴν ἔχουν ἀπομονώσει ἀπὸ τὸν κόσμον. Οἱ ἰθύνοντες, εἴτε τὸ πιστεύουν, εἴτε δὲν τὸ πιστεύουν — πού εἶναι καὶ τὸ πιδ πιθανόν — ἐπιδιώκουν, μὲ κάθε μέσο, νὰ δηλητηριάσουν τὸ λαὸ μὲ τὴν προκατάληψη αὐτὴ καὶ μὲ τὴν ξενοφοβία, ἀνεξάρτητα ἀν τὸ ἐπιτυγχάνουν. Ἔτσι, ἐνῶ ἔχουν ζητήσει ἑκατοντάδες πολίτες ἑλλήνων χωρῶν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἀλβανία, οἱ Ἀλβανικοὶ Ἀρχεὶς ἔχουν δώσει τὴν ἀδεία σὲ ἐλάχιστους ἀπ' αὐτούς, σὲ ὅσους κατὰ τὴν κρίση τοὺς συγκεντρώνουν τὰ ἐγγύα του φίλου του καθεστώτος, μεταξὺ τῶν ὁποίων, φαίνεται, ὅτι περιλαμβάνεται καὶ ὁ συγγραφέας τῶν ἄρθρων πού μνημονεύσαμε.

Ἐχομε διαβάσει καὶ ἄλλα σχετικὰ ἄρθρα σὲ ἄλλες ἐφημερίδες ἢ παλιότερα καὶ σὲ δικές μας. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πιδ πάνω χαρακτηριστικόν, προκύπτει καθαρά ὅτι οἱ ἐπισκέπτες δὲν ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ ἴδουν καὶ νὰ ἀκούσουν ἐκεῖνα πού ἀποκαλύπτει τὸ ἐξωτερικόν, πιδ ἀντικειμενικὴ ἀνάλυση τῆς καταστάσεως στὴν Ἀλβανία. Δὲν μποροῦν νὰ κινηθοῦν, παρὰ μόνον σὲ χώρους πού τοὺς καθορίζουν οἱ Ἀρχεὶς καὶ πάντοτε συνοδευόμενοι (εἴτε ἀπὸ κοντὰ, εἴτε ἀπὸ μακριά) ἀπὸ ὁργανὰ τῆς ἀστυνομίας. Οἱ Ἀλβανοὶ πολίτες, ἀπὸ τὸν φόβον νὰ χαρακτηρισθοῦν σὰν ἀντιδραστικοί (μὲ ὅλες τὶς βαριές συνέπειες), ἀποφεύγουν τὸν ἐξωτερικόν καὶ τὸ θυμίαμα καθεστώτος, ἀπὸ τὸν φόβον νὰ ἐξετάσῃ τὰ πράγματὰ σὲ ἐξωτερικόν. Καὶ ἂν δὲν μπορέσουν ν' ἀποφύγουν τὴν ἀνταλλαγὴ λίγων λέξεων μαζὶ μετὰ τὸν ἐξωτερικόν, δίνουν τὴν διαβεβαίωση ὅτι εἶναι πολὺ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴ ζωὴ τους, χάρη στὴ φωτεινὴ ἡγεσίαν τους.

Βέβαια, κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθήκες γνώρισε καὶ κ. Μαρούγγας τὴν Ἀλβανία, πού καὶ ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι μέσα σὲ 21 μέρες πού ἔμεινε ἐκεῖ, δὲν ὑπόρρεσε νὰ ἐξετάσῃ τὰ πράγματὰ σὲ ἐξωτερικόν. Καὶ ὁμῶς, διατυπώνει ὁρισμένες ἀπόψεις, πού εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ παραπλανήσουν τοὺς ἀναγνώστες καὶ νὰ δημιουργήσουν σ' αὐτοὺς ψεύτικες ἐντυπώσεις, μὲ πιδ πέρα προεκτάσεις. Στὴ συνέχεια θ' ἀναφερθοῦμε σὲ μερικὰ σημεῖα τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ κ. Μαρούγγα, ὅχι ἀπὸ ἀντικειμενικὴ πρὸς αὐτόν, οὔτε ἀπὸ πνεῦμα ἀντιπολιτευ-

σεως πρὸς τὸ ἀλβανικὸ καθεστὼς — πού στὸ τέλος τῆς γραφῆς δὲν μᾶς ἀφορᾷ. Ἀπλῶς, γιὰ λόγους ἀντικειμενικῆς ἐνημερώσεως.

Γράφει ὁ κ. Μαρούγγας ὅτι ἡ ἐπίσκεψί του συνέπεσε μὲ τὴν διακοπὴ τῶν ἀλβανο-κινεζικῶν σχέσεων καὶ ὅτι βρῆκε τὴν Ἀλβανία σὲ κατάσταση πολέμου, μὲ τὸν στρατὸ νὰ φυλάει τὰ δημόσια κτίρια καὶ τὰ σπίτια τῶν ἡγετῶν τοῦ καθεστώτος. Θὰ θυμίσουμε στὸν ἀρθρογράφο καὶ στοὺς ἀναγνώστες του, ὅτι τὸ ἴδιο φαινόμενον παρατηρήθηκε καὶ ὅταν ἡ Ἀλβανία διέκοψε τὶς σχέσεις μὲ τὴν Γιουγκοσλαβία καὶ ἀργότερα μὲ τὴν Ρωσία. Καὶ ὁμῶς, οὔτε τότε, οὔτε τώρα, ἐπιβουλεύθηκε κανεὶς ξένος τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς χώρας (ὅπως οἱ ἰθύνοντες διέδιδαν). Ἀπὸ τὶς ἐκκαθαρίσεις πού ἐπακολούθησαν, σὲ συνδυασμὸ καὶ μὲ ἄλλα μέτρα ἀσφαλείας, ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ἰθύνοντες δὲν φοβοῦνται τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ τοὺς δυσαρκεστήμενους πολίτες τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας, γιὰ τὰ σὲ βάρος τοὺς διοικητικὰ μέτρα.

Γράφει ὁ ἀρθρογράφος ὅτι στὶς 21 μέρες πού ἔμεινε στὴν Ἀλβανία, διαπίστωσε τὴν ἰσοπέδωση τῶν πολιτῶν τῆς χώρας αὐτῆς, τὴν ἐξίσωση, τὴ συντροφικότητα καὶ τὴν ἀγάπη μεταξὺ τοῦ λαοῦ. Ἀπὸ ὅ,τι προκύπτει, ὁμῶς, ἀπὸ ἄλλες ἀξιόπιστες μαρτυρίες, πού βασίζονται σὲ ἀντικειμενικὰ καὶ πραγματικὰ στοιχεῖα ἢ ἰσοπέδωση καὶ ἐξίσωση τῶν πολιτῶν εἶναι ἐπιφανειακὴ καὶ περιπτωσιακὴ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἔχει διαμορφωθεῖ προνομιακὴ τάξη μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἢ τάξη τῶν πολιτῶν πού ἀνήκουν στὸ κόμμα καὶ ὅλων ἐκείνων πού, φανερά ἢ κρυφά, στήριζαν τὴν ἰθύνουσα τάξη. Γιὰ τὴν εἰσαγωγὴν στὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τῶν νέων, ἐλέγχεται μὲ σχολαστικότητα ἢ προσήλωση τῶν γονέων καὶ τοῦ συγγενικοῦ περιβάλλοντός τους στὸ κόμμα καὶ στὴν ἡγεσίαν. Διευθύνουσες θέσεις καὶ στὶς πιδ μικρὲς συνεταιριστικὲς ἐπιχειρήσεις δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν, παρὰ μόνον οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ κόμματος καὶ οἱ ἀφοσιωμένοι στὴν κομματικὴ ἡγεσίαν. Τὰ προϊόντα τοῦ μόχθου τοῦ λαοῦ (γεωργικά, κτηνοτροφικά, βιοτεχνικά κ.ἄ.), περιέρχονται κατὰ προτίμηση στὴν κομματικὴ ἡγεσίαν κάθε βαθμοῦ. Καὶ ὅ,τι περισσέψει — ἂν περισσέψει — πάντοτε τὸ ποιοτικὰ κατώτερο, περιέρχεται στὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀγοραστικὰς ἱκανότητές του, προκειμένου γιὰ τὰ ἀγοραζόμενα εἶδη. Γιὰ τὰ διανεμόμενα εἶδη πρώτης ἀνάγκης, κατὰ κανόνα εἶναι κατώτερα ἀπὸ τὶς στοιχειώδεις ἀνάγκες.

Κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθήκες (προνομίων καὶ διακρίσεως), εἶναι φυσικὸ νὰ εἶναι ἀνύπαρκτη ἢ συντροφικότητα καὶ ἡ ἀγάπη μεταξὺ τοῦ λαοῦ, τὴν ὁποῖαν διαπίστωσε (!) ὁ ἀρθρογράφος κατὰ τὴν 21 ἡμερῶν παραμονή του στὴν Ἀλβανία. Τουναντίον, παρατηρεῖται ἀδιαφορία τοῦ λαοῦ γιὰ τὰ κοινὰ, πού ἐνίοτε ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς δολιοφθορᾶς, ὅπως ὁμολογεῖται καὶ σὲ δημοσιεύματα τοῦ ἀλβανικοῦ τύπου.

Στὴν ἐφημερίδα «BASHKIMI» τῶν Τιράνων (18.8.1978) δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ Σωτηράκη Γκιουρνέλη, μὲ τὸν τίτλον «Ἀδικαιολόγητες ἀπουσίες ἐργαζομένων στοὺς συνεταιρισμούς», ὅπου, μεταξὺ ἄλλων ἀναγράφεται ὅτι «τὸ πρῶτον τρίμηνο αὐτοῦ τοῦ χρόνου, στὸν συνεταιρισμὸ τῆς Σελενίτσας, σημειώθηκαν 1089 ἀδικαιολόγητες ἀπουσίες καὶ στὸ συνεταιρισμὸν κονσερβῶν 947. Ὁ ἴδιος σχεδὸν παρονομαστὴς ἀπουσιῶν παρατηρεῖται καὶ στοὺς ἄλλους συνεταιρισμούς». Στὴν ἴδια ἐφημερίδα τῶν Τιράνων (μὲ ἡμερομηνία 20.8.1978), κάτω ἀπὸ τὸν τίτλον «Οἱ νέοι στὸ Φιέρι δὲν πάνε γιὰ δουλειὰ στὰ χωράφια» ἀναγράφε-

ται ὅτι: «Δὲν θέλουν οἱ νέοι τοῦ Φιέρι νὰ ἐργάζονται στὰ χωράφια. Προτιμοῦν νὰ περνᾶν τὴν ὥρα τους στὰ καφενεῖα... Οἱ δουλειές ἔχουν μείνει πίσω καὶ ἔχει δημιουργηθεῖ μιὰ ἀπαράδεκτη κατάσταση. Καὶ ὅλα αὐτὰ γίνονται, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει ὀργάνωση καὶ πειθαρχία στοὺς ἐργασιακοὺς χώρους».

Στὴν ἐφημερίδα τῶν Τιράνων «ZERI I POPULLIT» (τῆς 5.7.1978), κάτω ἀπὸ τὸν τίτλον «Σιτάρι σκεπασμένο μὲ χῶμα καὶ πέτρες στὴν Κρούγια», μεταξὺ ἄλλων, ἀναγράφεται: «Οἱ φιλελεύθερες καὶ καιροσκοπικὲς τάσεις πού ἐπικρατοῦν στὴν περιοχὴ τῆς Κρούγιας, εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα τὴν μείωση τῆς παραγωγῆς τοῦ σιταριοῦ. Ἡ καλλιέργεια ἔγινε μὲ σπουδὴ καὶ μὲ ἐντελὴς ἀνορθόδοξον τρόπο. Καὶ φυσικὰ, ἡ ποιότητά του δὲν ἦταν καλὴ... Οἱ ἐργάτες πού ἦλθαν ἀπὸ διάφορα μέρη στὴν Κρούγια γιὰ νὰ θερίσουν, ἦταν τεμπέληδες καὶ ἐριστικοί. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις βρέθηκε σιτάρι ἔξω ἀπὸ τὰ ἀλώνια καὶ σκεπασμένο μὲ χῶμα καὶ πέτρες».

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο φύλλο)

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

ΗΓΕΣΙΑ ΚΑΙ ΛΑΟΣ

Ὁ Ἐμβέρ Χότζα, στὸν προεκλογικὸν λόγον του τὸν περασμένο μήνα στὰ Τιράνα, ἀναφέρθηκε καὶ στὶς σχέσεις τῆς Ἀλβανίας μὲ τὴν Ἑλλάδα, πού τις χαρακτήρισε φιλικές καὶ σχέσεις καλῆς γειτονίας. Ἀπὸ τὸν λόγον του αὐτόν ἐπισημαίνουμε τὸ μῆμα ἐκεῖνον πού ἀναφέρεται στὶς ἀμοιβαῖες διαθέσεις τῶν λαῶν τῶν δύο γειτονικῶν κρατῶν. Εἶπε σχετικὰ: «Ὁ Ἀλβανικὸς λαὸς σημειώνει ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἐπίσης ὑπὲρ αὐτῆς τῆς φιλίας».

Ἀν κρίνουμε ἀπὸ τὶς φιλικὲς διαθέσεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἀλβανικόν, διαθέσεις πού ἐκδηλώνονταν μὲ κάθε εὐκαιρία, νομίζουμε πῶς καὶ ὁ ἀλβανικὸς λαὸς δὲν ἔχει λόγους νὰ μὴν ἀνταποκριθεῖ μὲ ἀνάλογα αἰσθήματα πρὸς τοὺς Ἑλλήνες. Ἀλλῶστε, ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Βορείου Ἡπείρου ἔχει συμβιώσει καὶ ἔχει συνεργασθεῖ σὲ πολλοὺς τομεῖς τῆς δημοσίας ζωῆς μὲ τοὺς Ἀλβανούς, μὲ πνεῦμα φιλίας καὶ ἀγάπης, πού εἶχε προεκτάσεις καὶ στὶς ἀνθρώπινες μεταξὺ τους σχέσεις.

Δυστυχῶς, ἡ κατὰ καιροὺς πολιτικὴ ἡγεσία του, φροντίζει νὰ δηλητηριάσει τὶς καλοπροαίρετες διαθέσεις τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς Ἑλλήνες καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἐγίνε στὸν καιρὸ τῆς φασιστικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ἑλλάδας καὶ στὰ χρόνια τῆς ἐθνικῆς κατοχῆς τῆς Ἑλλάδας καὶ σὲ πολλὰς περιπτώσεις στὰ μετέπειτα χρόνια. Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ κακὸς ἐπηρεασμὸς τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν του, κατὰ κάποιο τρόπο, συνεχίζεται. Ἔτσι, πού δὲν λείπουν ἀπ' αὐτόν οἱ προκαταλήψεις καὶ ἡ δυσπιστία.

Ἀς συνειδητοποιήσουν κάποτε οἱ ἰθύνοντες, ὅτι οἱ λαοὶ αὐτοὶ εἶτε τὸ θέλουν εἴτε ὄχι, ἔχουν προαρισμὸ νὰ βρεθοῦνται σὲ γειτονικὲς σχέσεις στὸν χώρο αὐτόν πού τοὺς ἔταξε ἡ μοίρα. Ἀμοιβαίον συμφέρον γι' αὐτοὺς εἶναι τὶς σχέσεις αὐτὲς νὰ τις χαρακτηρίσει φιλία καὶ συνεργασία καὶ ὄχι ἔχθρα. Τὰ ἡγετικά πρόσωπα ἔρχονται καὶ παρέρχονται καὶ τὰ πολιτικὰ συστήματα δὲν μὲνουν ἀνεπηρέαστα καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Οἱ λαοὶ ἐπιζοῦν, γιὰ νὰ κρίνουν γιὰ νὰ λιβανίζουν τὴν μνήμην τῆς ἡγεσίας πού παρέρχεται μὲ τὸ λιβανωτὸ τῆς εὐγνωμοσύνης, ἢ μὲ τὸ ἀνάθεμα καὶ μὲ διαγραφή ἀπὸ τὴν μνήμην τους.

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΟΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Τὸ ποίημά μας

Ο ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

«Ένας Ξενητέμενος Εξανόρθε
νὰ ξαναζήσει στὴν Ἑλλάδα, πού τὴν ἀγαποῦσε.
Ὅπως ἐγινε, δὲν τὴν ἔδει. Ὅπως τὴν ἐντυ-
(σαν δὲν τὴν γνωρίζει.

Νὰ χάνεται ὁ τόπος; ἄλλοτε δὲν τόμαθε.
Τὴ νῆγινε δὲν ἔδει. Τὴ νῆγινε δὲν ἔμαθε.
Κὶ ἀνέθηκε καὶ φτάνει ἀνάηλο, πὶό πὴρ' ἀπὸ
(τοῦ στοχασμοῦ τὴ μούχλα.

Καὶ μὲ τὸ χέρι ἀντήλιο, εἶπε στὸν ἥλιο:
Πέμου ἦλθε, πέμου, πού εἶναι τώρα ἡ Ἑλλάδα;
Ἐγραψε τὸ χαμόγελό του σὲ ἀχτίδα καὶ τὸ πέ-
(ταξε
στὸ χῶρο πού τελειώνει τὸ μηδὲν κ' ἄρχίζει
(νὰ ξανθαίνει κ' ἡ λιάδα.

Κὶ ἄκαρτερεὶ νὰ δει σὰν πρῶτα τὴ συγκίνηση,
ὅπως παλιὰ, πού ἐκεῖ τὴ συναντοῦσε.
Μὰ ἦρθε ἀπὸ τ' ἀνάντιο, κατὰ ἀλλοιῶτικο
κ' εἶχε τὴ νύχτα τὴ μουτζούρα βάλε χρώμα.
Καὶ τοῦπε: Τὴν ἀγάπη σου, ἐδῶ πρέπει νὰ τὴ
(θάψεις.

Πέρασε ὁ καιρὸς πού σκόνταφτε στοὺς ἰσκιούς.
Νέες ἰδέες, μὲ κουράγιο δίχως σύνορα
κ' ὁ οὐρανὸς μας δὲν τὸν χεριάζεται τὸν ἥλιο.
Ἐφυγε κ' ὁ ἀντίλαος σιγῶν τὴ δόντια.
Κὶ αὐτὸς πού ξαναγύρισε, βουλιάζει στὴ σιωπὴ
σὰν πέτρα σ' ἄηχο πέλαος κ' ἄρχισε μοιρολόι
(νὰ ταριάζει:

Γέμισε μὲ συνθήματα τοῦ φόβου ὁ τόπος μου
κ' ἔγινε σὰν κρεμμύδι π' ὅλο δάκρυα φέρνει.
Ἡ Ἑλλάδα στοὺς σοφούς ἀνίκη.
Στὴν Ἑλλάδα, οἱ σοφοὶ ταριάζουν.
Καὶ μὲ τὰ λόγια ποῦπε πῆρε πέτρες
πατροπαράδοτες κ' ἔχτισε σπιτί,
ἐκεῖ στὸν ἥλιο ἀντικρινά

κ' ἀντίκρου ἀπὸ τοὺς τῶφους τῶν προγόνων.
Καὶ πῆρε τὴ σημαία ποῦχε φτιάξει
καὶ πλάι στὸ σπιτί στήθηκε περήφανη.
Κὶ ὅλη καινούργια ἦταν ἡ σημαία
κ' ἔγραφε μέσα, πόντο Ἑλλάδα.
Ἄλλο τίποτε δὲ χάρισε νὰ γράψει.
Καὶ εἶπε: Τὰ γράμματα φτάνουν τὸ ἔξω.
Μ' αὐτὰ καὶ τὴν αἰωνιότητα γεμίζω
καὶ τὴν καρδιά πού ἔδει, κάνω πὶό πιστὴ στὸ
(νόημά της.

ΚΟΥΛΗΣ ΚΑΣΗΣ

ΔΥΛΟΙ ΚΑΙ ΤΥΜΠΑΝΑ

Τῆς ΝΑΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Μνημόσυνο στὸν Θ. ΠΑΠΑΔΗΜΑ

ΝΥΧΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τὸ χριστουγεννιάτικο χρο-
νογράφημά μου τὸ ἀφιερώνω
στὸν ἄνθρωπο πού πρὶν ἑπτὰ
χρόνια μὲ ἐνέπνευσε νὰ τὸ
γράψω στὸ Λονδίνο. Τὸν
Παπαδήμα, τὸν Βορειοηπει-
ρωτὴ, πού ἐφυγε ἀπὸ τὴν
ζωὴ πρόσφατα, ἀθόρυβα, δι-
ακριτικά. Ἡ ἀπουσία του
μὰς ἔγινε αἰσθητή. Παρὰ τὴ
μεγάλη του ἡλικία, συνέχισε
νὰ ἐργάζεται μαχητικά, ἀ-

μερίδα πού ἔγραφε.

— Ἐ, τί ἔγινε, θῆκε τὸ

καὶ σὺ μὲ τὸ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ὕπερως γιορτῆς.

Καὶ σὺ μὲ τὰ χρονογράφημα,

πὸν θυγὸς ὁ Παπαδάκης,

τῆς καὶ οἱ καμπάνες τραγου-
δοῦν: «Ἡ γέννησή σου Χρι-
στὲ ὁ Θεός».

— Ἄς ἡ-
ταν γὰρ ἡμεῖς.

Κὶ ὅμως στὴν σκληρωμένη

Βόρειο Ἡπειρο δὲν θὰ νοῦ-
σαν οὔτε φέτος τὴν μεγάλη

σχολή. Ἐγὼ καὶ κἀνὶ ἐν-
ταῦτα πού περνοῦσε τὴν ἴδια

εὐχὴ κάναμε.

Τὰ χριστουγεννιάτικα φῶτα μὰς

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Χριστού!

ΑΝΝΟΥ ΤΣΑΜΠΕΡΗ,
πρώτης Κεντρικής Επιτροπής
πειραωτικής Άγλας

των Χριστουγέννων και το
ον έντοναότερη την ελπίδα ει
όμενους ανθρώπους, διά την δ
ην ελευθερίαν του ανθρώπου

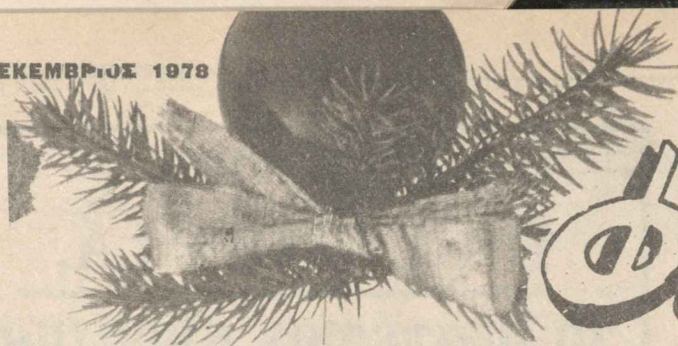
α και της τυραννίας, τοῦ κο-
ταπεινώσεων ἐκήρυξεν ὁ Θεός
τὴν Γέννησιν ἐξορτάζων, ο
κόσμου.
καὶ τὸν ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τ-
ρώτης, ἀπὸ τῶν θρόνων καὶ μισ-
σηθείας Θεοῦ τῆς ἀγάπης δι' ἡμῶν
καὶ τὴν Εἰρήνην εἰς τὰς κόσμους
Χριστός.
ιστοῦ καὶ καὶ σημεῖον τὸ πα-
ρὸν τῆς ζωῆς καὶ εὐφροσύνης, ἡ
προφάνεια Ἐλναί ἡ ὕψεια, ἡ προ-
αίτισις.
την τοῦ Χριστοῦ τὰ πάντα εἰναι
μῶς. Ἐλναί καπνὸς καὶ σκιά.
τὴν Βόρειον Ἡπειρὸν μασί.
α τοῦ γεννηθέντος Θεοῦ. Ἐλναί
1000 καταβυστασεύμενων ἀσέ-
βων Βόρειον Ἡπειρὸν σαλπίζον-
ν Χριστουγενίων καὶ τοῦ Νέου
στον ἀντικαὶ τῆς γενετήρας Ἡ-
παίνει, ὅσοις σκοπομένης κι' ὁ
πρὸς ὁποιοδήποτε εἶναι πολὺ καὶ

ἡφίσταν, ἡ τολμήσαντα, ποσει-
 δωσαντες ἐκ τῶν υἱωτέρων.
 οὐδὲν ἔσθ' ἐμετασπῆν ἡ ὅστις
 μετὶ κλυαίᾳ ἢ στῆν ἴπταν βέβαιο
 ὅτι θα ἐξερῶντο.
 Καὶ αὐτὰ μεν, ἀπτελῶν ἑτα-
 ρικήν ὑπέσταν τοῖς κοινωμένοι-
 σιν·
 ὡς μὲν ἐκείνων θὰ στοιχεῖν συ-
 γκρίμα δύναμει, ὃ ὅστιος ὅστις
 ὅστιος ὑπάρχει. Καὶ ἰδίως ἐκ
 τῶν γένεσις κατὰστροφῶν θὰ ὑπὸ
 ῥοῦσιν ἢ διακρίνῃ. τὰ ἐκεί-
 νων, ἀλλὰ δὲν τὸ πλῆθος ὅ-
 σιν.

πία στρίψει την Ειρήνη. Ή
τα ύπεροχα Ιδανικά του άνδρα
ρηγνίκης μεγαλοφυΐας.

[illegible]

ἀνὰ ἀδ:σθωτος ὅσοι καὶ ἀν:οὶ με
 γὰ τὸν διορθώσαντι εἰδούς συνήθη
 ρς δὲν ἐνὶ οὐ ἄνθρωπις:μας; Ἡ
 καὶ ἡ καλύτερευσσι τοῦ ἀνθρώπου
 ἴδι:κον τοῦ ἀγαθοῦ ἀρίστη
 εἰρηγόνο τοῦ LEVI - TRA
 μα ἀνθρώπου πού ὅσοι καὶ ἀν:τῶ
 — καὶ σπῳτᾶ — ὁ SHAKESPI
 κεύεται με τὸν στίχο τοῦ Μεγά
 ἀριστοτελικῆς «ἡ χάρι:εν ἔστ: ὁ

Φωτοεπορεία

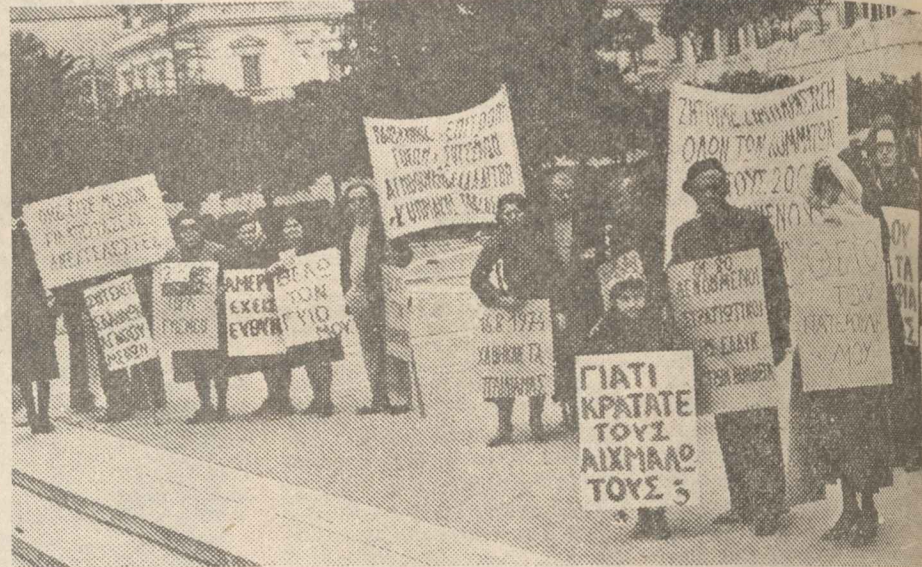

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΛΑΝΤΑ ΣΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΟΥΝ ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΟΥ «ΑΤΤΙΛΑ»

Κάλλαντα για τόν Πρωθυπουργό κ. Κ. Καραμανλή από τὰ παιδιά του Ὁρφανοτροφείου Ρόδου, στο σαλόνι του ξενοδοχείου «Γκράντ Ότέλ», όπου διέμεινε ὁ κ. Πρωθυπουργός τὰ Χριστούγεννα.

Για μιὰ ακόμη χρονιά ἔκαναν Χριστούγεννα μακριὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους. Στὰ σκοτεινὰ κελλιά τῶν τουρκικῶν φυλακῶν ἢ κάπου ἄλλου, κρατούμενοι, οἱ 2.000 ἀγνοούμενοι τῆς κυπριακῆς τραγωδίας, οἱ αἰχμάλωτοι τῶν ὁρδῶν τοῦ «Αττίλα», γιὰ τέταρτη συνεχῆ χρονιά, πέρασαν τούτες τίς «Ἅγιες μέρες» μέσα στὴν ἀδιαφορία τῶν διεθνῶν ὁργανισμῶν ποὺ δοῦναι ἀποφάσεις, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ τίς ἐπιβάλλουν. Ἔτσι κι ἐφέτος οἱ συγγενεῖς τῶν Ἑλλήνων ἀγνοουμένων συγκεντρώθηκαν στὸ Σύνταγμα γιὰ νὰ μάς ὑπενθυμίσουν τὸ δράμα τους.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶται,
Χαρμόσυνα θὰ κτυπήσουν καὶ ἐφέτος οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν μας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου.

Τὰ πλήθη τῶν πιστῶν θὰ σπεύσουν νὰ κατακλύσουν τοὺς ἱερούς μας Ναοὺς καὶ μὲ κατάνυξιν καὶ συγκίνησιν θὰ προσευχηθῶσι πρὸς Ἐκεῖνον, ὅστις χάριν τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος ἐταπεινώθη, ἐβασανίσθη καὶ τελικῶς ἐθυσιάσθη.

Εἶναι ἐκδήλωσις ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς Αὐτόν.

Θ' ἀπέλθουν μὲ ζωγραφισμένην εἰς τὰ πρόσωπά των τὴν χαρὰν διὰ τὸ ψυχικὸ λουτρό ποὺ θὰ λάβουν προσκυνώντας, ἔστω καὶ χωρὶς τὸ προνόμιον τῶν Μάγων, τὸ Θεῖον Βρέφος.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὰ σήμαντρα θὰ ἤχουν ἀναγγέλλοντα εἰς τοὺς Χριστιανούς ὅλου τοῦ κόσμου τὸ «ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ», θ' ἀκουσθοῦν καὶ τὰ μηνύματα τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῶν Ἀρχηγῶν Κρατῶν διακηρύττοντες, ὅτι διεκήρυξεν ἀλλὰ ἐφήρμοσε εἰς ὅλην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ζωὴν Του Ἐκεῖνος.

Θὰ ἐπαναλαμβάνεται ὅτι Ἐκεῖνος διελάλησεν πρὸς ὅλας τὰς γωνίας τῆς γῆς τὸ «ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ» εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους καρδίας.

Μόνον ποὺ τὰ μηνύματα αὐτὰ Εἰρήνης καὶ Ἀγάπης δὲν θ' ἀκουσθοῦν καὶ ἐφέτος εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Βορειοηπειρώτας, διότι ἀπὸ τὴν περιοχὴν των δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε ἡ διέλευσις τῶν ἐρτζιανῶν κυμάτων ποὺ μεταδίδουν τοιοῦτου εἶδους μηνύματα. Θὰ ἀκουσθοῦν ὅμως τὰ μηνύματα μίσους καὶ ἀδιαλλαξίας πρὸς τοὺς συνανθρώπους τους, ποὺ θὰ τοὺς ἀπευθύνουν τὸ Κόμμα καὶ ὁ ἐρυθρὸς δικτάτωρ Χότζα.

Δι' αὐτοὺς δὲν πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ ὁ

λαμπρὸς ἀστὴρ διὰ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὸ σπήλαιον ὅπου θὰ προσκυνήσουν τὸ Θεῖον Βρέφος ὡς ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τοῦ Κόσμου. Τὸ φῶς τοῦ ἀστέρος ὅσον ἰσχυρὸν καὶ ἂν εἶναι, δὲν πρόκειται νὰ διαπεράσῃ τὸ θαθὺ σκότος ποὺ τοὺς περιβάλλει, διότι τὸ κατέστησεν ὁ κομμουνισμὸς τοῦ Χότζα ἀπρόσβλητον, ὥστε νὰ θεωροῦνται ἀνίσχυροι ὅλοι αἱ μέχρι τοῦδε γνωσταὶ ἀκτίνες.

Κατ' ὁρθεὶς νὰ ἀπομονώσῃ ἀπ' ὅλον τὸν ἔξω κόσμον τοὺς Βορειοηπειρώτας, ἐπιδιδόμενος ἀνενόχλητος εἰς τὴν ἐξόντωσιν των, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἀντίδρασις καὶ διαμαρτυρία ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς Μητροπὸς Πατρίδος των.

Δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Βορειοηπειρώτας νὰ προσέλθουν εἰς τοὺς ἐναπομείναντας Ναοὺς των διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸ Θεῖον Βρέφος, διότι ὁ κομμουνισμὸς ἔναν ἀναγνωρίζει καὶ παραδέχεται ὡς Θεὸν του καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἐκάστοτε Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος.

Τοὺς ἀπηγόρευσε τοὺς Ναοὺς των τοὺς Ναοὺς ὅμως τοῦ Θεοῦ τοὺς ἐντὸς των εὐρισκόμενους, οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς ἀπαγορεύσῃ καὶ καταργήσῃ, διότι οἱ ναοὶ αὐτοὶ παραμένουν ἀπρόσβλητοι.

Εἰς πείσμα δὲ ὅλων τῶν ἐχθρῶν μας, οἱ διωγμοὶ καὶ αἱ κακουχίαι αὐξάνουν τὸν πόθον τῶν Βορειοηπειρωτῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν των.

Τὸ μόνον Μήνυμα ποὺ πρὸς αὐτοὺς ἀπευθύνονταν σήμερον, εἶναι χαιρετισμὸς ἐγκάρτησεως καὶ εὐψυχίας, πρὸς ὑμᾶς δὲ εὐχόμεθα Χαρούμενα Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένον τὸν καινούργιο Χρόνον τοῦ 1979.

Μετὰ πατριωτικῶν χαιρετισμῶν
Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

«Ζηλεύουν τὴν Δημοκρατίαν μας
πάρα πολλοί...»

ΜΗΝΥΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΔΗΜΟΥΣ

Τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

«Ἐχομε ἐλευθερία, ἀληθινὴ δημοκρατία καὶ ἀσφάλεια, ποὺ θὰ τὴν ζήλευαν πολλοὶ λαοί», τονίζει στὸ μῆνυμά του πρὸς τὸν ἀπὸδημο ἐλλήνισμὸ, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κων. Σάτσος.

Στὸ ἴδιο μῆνυμα — ποὺ τὸ ἀπηύθυνε μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἑτους — ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους ἀναφέρει:

«Ἕλληνες, ποὺ βρισκεσθε σὲ μακρινὰ στερεῖς καὶ σὲ μακρινὰς θάλασσες, ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἀδιάκοποι οἱ δεσμοὶ μας, τέτοιες μέρες οἱ δεσμοὶ μας αὐτοὶ ἀναζωπυρώνονται καὶ μᾶς κατέχει ὁρδὸς τὸ πικρὸ αἶσθημα τῆς ἀπουσίας σας.

Συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ συμπατριῶτες, σὰς στέλνουν ἀπὸ ὅλες τὰς γωνίες τῆς ἐλληνικῆς πατρίδος τὰ πρὸς ὑμᾶς εὐχετήρια μηνύματα. Δεχθῆτε καὶ ἀπὸ μὲνα προσωπικὰ καὶ ἐκ τῆς γῆς εὐχὴν καὶ τὴν γρήγορην ἐπιστροφήν σας πρὸς τὰ σπίτια σας.

Ἐρῶ πῶς παρακολουθεῖτε πάντα μὲ ἀμέριστο ἐνδιαφέρον τί γίνεται ἐδῶ στὸν τόπο μας. Δὲν ἔρῳ ὅμως τί ἀ-

κριδῶς πληροφοροῦσθε. Θὰ ἤθελα νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι ὁ τόπος, παρ' ὅλες τὰς δύσκολες διεθνεῖς συνθήκες, πᾶσι καλὰ καὶ θὰ πᾶσι, μὲ τὴν εἰσοδὸς μας στὴν Κοινὴ Ἀγορά, ἀκόμα καλύτερα.

Ἐχομε ἐλευθερία, ἀληθινὴ δημοκρατία καὶ ἀσφάλεια, ποὺ θὰ τὴν ζήλευαν πολλοὶ λαοί. Τὸ ἐπίπεδο τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς κρατεῖται στὰ ὅρια τῆς εὐπρέπειας καὶ σὲ ἕνα κλίμα ἡπιο, ποὺ ἀρμυρίζει στὸ ἦθος τοῦ λαοῦ μας καὶ βοηθεῖ στὴν ἡμετέραν ἐξελίξη τῆς δημοσίας μας ζωῆς.

Ἡ δική σας συμβολὴ εἶναι σημαντικὴ καὶ ἀναγνωρίζεται ἐδῶ ἀπὸ ὅλους. Αἰσθάνομαι κάθε χρόνο. Ἀς εὐχηθῶμε ὅλοι μαζί πῶς τὸ 1979 θὰ εἶναι ἀκόμα μεγαλύτερη.

Ὅπου καὶ ἂν βρισκεσθε, ὅλοι σὰς εὐχόμεσθα νὰ περάσετε τίς μέρες αὐτὲς εὐτυχισμένοι. Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Εὐτυχισμένους ὁ Καινουργίος Χρόνος.

ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ.Ε.Β.Α.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ὡς Ἀρχηγὸς καὶ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος, προήλθεν εἰς ἀνασύνθεσιν τῆς Κ.Ε.Β.Α. διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Ἱ. Κώνστα, ὡς Ἀντιπροέδρου, τοῦ κ. Ἱ. Τσιμπέρη, ὡς Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τῶν κ.κ. Ν. Παπαδοπούλου, Ν. Δρόσου καὶ Β. Σωκρατίδη ὡς μελῶν.